

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7Csp/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322202050
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:8322202050.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XX, o zaplatenie sumy 782,63 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 782,63 eur a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa XX.XX.XXXX na tunajšom súde domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4 268,58 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 485,95 eur od 24.08.2021 do zaplatenia a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru vo výške 3 500,- eur. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému úver za nasledujúcich podmienok: výška úveru: 3 500,- eur, poskytnutie úveru: od 07.01.2020, najneskôr do 12.01.2020, výška úrokovej sadzby: 12,00 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov: 15,37 %, celkové náklady spotrebiteľa: 5 208,91 eur, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov: 11,23 %, výška splátky a splatnosť: 71,38 eur mesačne, vždy k 07. dňu v kalendárnom mesiaci, celkový počet splátok: 72, výška prvej splátky: 71,38 eur, splatnosť prvej splátky: 07.02.2020, výška poslednej splátky: 70,93 eur, splatnosť poslednej splátky (konečná splatnosť úveru): 07.01.2026. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo VOP. Zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010

Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V ďalšom uviedol, že žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostala d omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k XX.XX.XXXX vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 268,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 485,95 eur, z riadneho úroku vo výške 710,92 eur, z úroku z omeškania vo výške 22,76 eur a z poplatkov vo výške 48,95 eur.

Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XXXX/XXX/XXXX ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa XX.XX.XXXX v spojených veciach E./XX a E., ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach E./XX a E./XX, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

V ďalšom uviedol, že si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom XX.XX.XXXX, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Žalovaný sa vo veci nevyjadril.

2. Tunajší súd rozsudkom č.k. 7Csp/34/2020-83 zo dňa 22.02.2023 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3 485,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 485,95 eur od 24.08.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 64 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd mal jednoznačne preukázané, že v danom prípade ide o uzatvorenú zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, kde právny predchodca žalobcu má postavenie dodávateľa a žalovaný má postavenie spotrebiteľa. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.500 eur, ktorý bol povinný splácať v mesačných splátkach po 71,38 eur pri počte splátok 72. Žalovaný uhradil úver len v rozsahu 14,05 eura. Súd skúmal náležitosti uzatvorenej zmluvy o úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že daná úverová zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Následne súd pri hodnotení tejto zmluvy skúmal, či pôvodne veriteľ pred poskytnutím úveru žalovanému skúmal jeho bonitu s odbornou starostlivosťou poľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Bonitu spotrebiteľa súd skúmal ex offa. Povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa je vyvážená cieľom ochrany spotrebiteľa. Vždy je dôraz kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa, na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

Súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. V konaní žalobca žiadnymi dôkazmi nepreukázal,

či vôbec pôvodný veriteľ a v akom rozsahu skúmal majetkové, osobné a sociálne pomery žalovaného pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda nepreukázal postup veriteľa podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany veriteľa došlo k hrubému porušeniu zákonnej povinnosti skúmať bonitu žiadateľa o úver (žalovaného) pred poskytnutím spotrebiteľského úveru. Nemal preukázané, že by veriteľ vôbec skúmal bonitu žalovaného, aby vyžadoval od žalovaného preukázanie skutočností týkajúcich sa jeho schopnosti predmetný úver splácať dohodnutými pravidelnými mesačnými splátkami, resp. že by skúmal jeho bonitu tak, ako je to uvedené v ust. § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto nariadil žalovanému vrátiť v prospech žalobcu len poskytnuté plnenie po odpočítaní sumy 14,05 eura, ktoré žalovaný už mal žalobcovi uhradiť, a to vo výške 3.485,95 eur. Vo zvyšku žalobu zamietol. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania, priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Súd žalobe vyhovel čo do uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 3.485,95 eur s prísl., vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V konaní tak žalobca mal úspech v rozsahu 82 % a žalovaný v rozsahu 18 %. Rozdiel predstavuje 64 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Proti prvoinštančnému rozsudku, a to proti výroku, ktorým čiastočne žaloba bola zamietnutá a proti súvisiacemu výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca namietal zistenie, že žalobca vôbec neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Dochádza tým k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalobca poukázal na to, že podľa § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP, všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu uviedol v žalobe. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Žalobca považoval svoj nárok za nesporný a súd ho nevyzval na doplnenie tvrdení alebo dôkazov. Vo veci nariadil pojednávanie a vydal rozsudok. Žalovaný bol v priebehu konania absolútne pasívny. Právny predchodca žalobcu pri skúmaní schopnosti splácať úver postupoval v súlade so zákonom a s odbornou starostlivosťou dostatočne preskúmal bonitu žalovaného, čo žalovaný vôbec nespochybnil. Žalobca tvrdenie, že odborná starostlivosť pri skúmaní bonity spotrebiteľa bola zachovaná, považoval za nesporné. Teda žalobcom tvrdené skutkové okolnosti neboli počas celého konania protistranou žiadnym spôsobom popreté.

V odvolaní žalobca uviedol, že keďže nebol vyzvaný prvoinštančným súdom na preukázanie skutkových okolností súvisiacich so skúmaním bonity spotrebiteľa, uvedené dôkazné prostriedky priložil v odvolacom konaní. Dôkazný prostriedok nepovažuje za neprípustnú novotu v odvolacom konaní, nakoľko poukazuje v podstate na preukázané nesporné tvrdenia o skúmaní bonity postupom. Prípustnosť dôkazného prostriedku odôvodňuje žalobca aj tým, že mu v konaní nebol vytvorený dostatočný priestor zo strany súdu. Považoval rozsudok v napadnutej časti za predčasný a postup súdu smerujúci k právnomu záveru o nepreukázaní skúmania bonity zo strany postupcu za nepredvídateľný, čím súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca k odvolaniu pripojil listiny, o ktorých tvrdí, že svedčia o tom, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu spotrebiteľa.

4. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17CoCsp/29/2023-126 zo dňa 12.10.2023 prvoinštančný rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že v sporoch o ochranu slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa (pozri aj R 6/2022). Poukázal, že na to, aby mohol veriteľ platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, musí byť postupovaná pohľadávka splatná. Občiansky zákonník uviedol, že pri postúpení bankovej pohľadávky je potrebné dodržať dvojfázový postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Teda žalobca musí byť účastníkom hmotnoprávne ho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Prvoinštančný súd sa síce skutkovo zaoberal okolnosťami zosplatnenia úveru žalovaného, avšak v nadväznosti na úkony vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách (veta prvá) nevyhodnotil, či pred postúpením pohľadávky bola pôvodným veriteľom realizovaná voči dlžníkovi za zákonných predpokladov výzva podľa § 53 ods. 9 O.Z. Vecnú legitimitáciu je súd povinný

skúmať ex offa za každých okolností a v každom štádiu konania. Nezávisí od toho, či žalobca sa cíti alebo necíti vecne legitimovaný, je potrebné zistiť, či objektívne mu toto právo patrí. V spisovom materiáli vo vzťahu k aktívnej vecnej legitimácii niet doklady o tom, či žalobca je bankový alebo nebankový subjekt, či má licenciu na poskytovanie bankových úverov. Všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, pokiaľ neboli uvedené v žalobe, môže súd zistiť podľa § 150 ods. 2 CSP a § 295 CSP.

V ďalšom uviedol, že pokiaľ prvoinštančný súd aktívnu vecnú legitimáciu, ktorú je potrebné skúmať ex offa, bude mať jednoznačne ustálenú, bude môcť pristúpiť k ďalšej okolnosti dôležitej pre skúmanie dôvodnosti uplatneného nároku, a to, či pôvodný veriteľ náležitým spôsobom podľa § 7 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch dostatočne posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pokiaľ sa tak nestalo, alebo sa stalo len čiastočne, je potrebné aplikovať ust. § 11 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd musí z úradnej povinnosti skúmať schopnosť spotrebiteľa v čase uzatvárania úverovej zmluvy splácať úver a či dodávateľ (predchodca žalobcu - pôvodný veriteľ) šetrenia ohľadne schopnosti spotrebiteľa splácať úver vykonal. Ide o obligatórnu povinnosť súdu, ktorá však nemôže viesť k tomu, aby pri skúmaní okolností odôvodňujúcich uplatnený nárok dochádzalo k porušovaniu práva dodávateľa na spravodlivý súdny proces.

Poukázal, že v spotrebiteľských sporoch, vzhľadom na to, že ide o spory so slabšou zmluvnou stranou, má súd aj aktívne postavenie a môže vykonávať dôkazy, ktoré nenavrhnú spotrebiteľ. Bolo, vzhľadom na pasivitu žalovaného ako spotrebiteľa, oprávnením súdu vyžiadať si od žalobcu preukázanie okolností, za ktorých bolo skúmaní, či je a v akom rozsahu schopný splácať poskytnutý úver (§ 295 CSP).

Na záver odvolací súd uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude zaoberať sa ex offa okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie, a to vyhodnotiť dôkazy, ktoré predložil žalobca k odvolaniu, preukazujúce skúmanie bonity spotrebiteľa a následne vyzvať žalobcu na preukázanie aktívnej vecnej legitimácie vychádzajúc z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a opätovne o zvyšnej časti, ktorá bola zamietnutá, rozhodnúť.

5. Súd riadiac sa pokynmi odvolacieho súdu a v súlade s jeho vysloveným právnym názorom, ktorým je viazaný, vec opätovne prejednal.

Výzvou zo dňa XX.XX.XXXX v súlade s pokynmi odvolacieho súdu vyzval žalobcu na predloženie dokladov preukazujúcich jeho aktívnu vecnú legitimáciu v konaní a na vyjadrenie sa ku skúmaniu bonity žalovaného pred uzatvorením úverovej zmluvy so žalovaným.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX uviedol, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods.17 ZoSU) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b). Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb spotrebiteľa. Tento údaj poskytuje spotrebiteľ veriteľovi podľa ust. § 7 ods. 2 ZoSU, nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 ZoSU), z údajov podľa § 7 ods. 20 ZoSU, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 299/2016, kde zákonodarca uviedol, že „peňažnými záväzkami znižujúcimi príjem spotrebiteľa uvedenými v písm. d) sa rozumejú všetky pravidelné výdavky spotrebiteľa, ktoré znižujú jeho príjem (výška výživného, výška splátky úverov a pôžičiek a pod.). Položky uvedené v písmenách a) až d) vstupujú do ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver prepočítané na obdobie jedného mesiaca. Položky uvedené v písmenách b) až d) tvoria celkové výdavky. Samostatne sa nevyhodnocujú a slúžia na porovnanie celkových výdavkov s výškou príjmu, ktoré slúži na overenie dodatočnej výšky príjmu.“

V ďalšom uviedol, že metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať stanovilo opatrenie v ust. § 2 ods. 1, pričom vzorec na jej výpočet je nasledovný: $DSTI = \frac{V}{P - N}$, kde V = výška existujúcich záväzkov a výška splátky poskytnutého úveru, P = čistý príjem spotrebiteľa, N = životné minimum spotrebiteľa a členov jeho domácnosti. V konkrétnom prípade postupoval veliteľ nasledovne. Existujúce záväzky spotrebiteľa

veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého veriteľ zistil, že spotrebiteľ nemal žiadne mesačné úverové zaťaženie. V rámci výpočtu DSTI veriteľ v súlade s Opatrením veriteľ počítal celkovým mesačným úverovým zaťažením v sume 71,- eur, ktoré predstavuje mesačnú splátku novo poskytnutého úveru. V žiadosti uviedol dlžník čistý mesačný príjem 440,- eur u zamestnávateľa F. G.. Príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne a rovnako predloženými výplatnými páskami a pracovnou zmluvou. Veriteľ teda počítal s mesačným príjmom vo výške 440,- eur, ktorý predstavoval priemerný čistý mesačný príjem za posledné tri mesiace pred poskytnutím úveru. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum hlavného dlžníka v celkovej sume 210,20 eur. Poukázal, že tento postup je plne v súlade s Opatrením, nakoľko podľa ust. § 2 ods. 5 - „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“

Súdu dal do pozornosti, že pri mesačných výdavkoch veriteľ počítal so sumou 373,- eur, plátky úverov – 71,- eur, paušálne výdavky – 302,- eur (životné minimum 210,- eur a povinná rezerva 92,- eur), ktoré v zmysle opatrenia NBS reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = (71,- \text{ eur}) / (440,- \text{ eur} - 210,20 \text{ eur})$, $DSTI = 0,31$. S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 Opatrenia sa Ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,60, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa, nakoľko Opatrenie v ust. § 2 ods. 5 v poznámke č. 3 pod čiarou odkazuje na § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Uviedol, že zastáva názor, že veriteľ postupoval v súlade so ZoSU a Opatrením, a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

V ďalšom uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v časti X čl. 2 písm. b) Zmluvy o úvere. Postupca výzvou zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 644,10 eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (pokiaľ nedôjde k úhrade omeškaných splátok, spoločnosť bude požadovať splatenie celej nesplnenej časti úveru). V zmysle predloženej doručky bola táto výzva dňa XX.XX.XXXX uložená na pošte. Tento deň je potrebné považovať za deň kedy sa zásielka dostala do dispozičnej sféry. Doručením tejto výzvy začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynula dňa 23.11.2020. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedená zásielka bola doručená dňa XX.XX.XXXX doručená do dispozičnej sféry žalovaného. Zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX. V tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023.

6. Súd sa opätovne oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o úvere, zmluvou o postúpení pohľadávky, poslednou výzvou pred postúpením pohľadávky, vyhlásením úveru za predčasne splatný, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, písomnými vyjadreniami žalobcu, dokladmi o skúmaní bonity žalovaného, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi pôvodným veriteľom, a to spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere – poistený H. EXPRES úver číslo XX/XXXX/XXXXXXXXXX. Na jej základe boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3 500,- eur. Úver bol žalovanému poskytnutý za nasledovných podmienok: poskytnutie úveru: od 07.01.2020, najneskôr do 12.01.2020, výška úrokovej sadzby: 12,00 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov: 15,37 %,

celkové náklady spotrebiteľa: 5 208,91 eur, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov: 11,23 %, výška splátky a splatnosť: 71,38 eur mesačne, vždy k 07. dňu v kalendárnom mesiaci, celkový počet splátok: 72, výška prvej splátky: 71,38 eur, splatnosť prvej splátky: 07.02.2020, výška poslednej splátky: 70,93 eur, splatnosť poslednej splátky (konečná splatnosť úveru): 07.01.2026.

Podľa časti X čl. 2 písm. b) Zmluvy o úvere „Ak nastal prípad porušenie Banka je oprávnená vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.“

8. Poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa XX.XX.XXXX, pôvodný veriteľ žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 644,10 eur a to okamžite, a upovedomil ju, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu.

9. Právny predchodca žalobcu žalovaného oznámením zo dňa XX.XX.XXXX informoval o tom, že dlh z úverovej zmluvy sa stane splatným v celom rozsahu naraz ku dňu XX.XX.XXXX a to do 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaného zároveň upovedomil o tom, že ak dlžnú sumu neuhradí, vyhlási úver za predčasne splatný. Doporučenú zásielku žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

10. Pôvodný veriteľ ku dňu XX.XX.XXXX vyhlásil úver za predčasne splatný a výška jeho pohľadávky bola 3 941,11 eur: 3 485,95 istina, 406,60 eur úroky, 2,88 eur úroky z omeškania, 45,92 eur poplatky. Vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. Zároveň žalovaného upovedomil, že ak pohľadávku neuhradí, využije aj možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Doporučenú zásielku žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX OTP Banka Slovensko, a.s. na spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o., postúpila pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX OTP Banka Slovensko, a.s. upovedomila žalovaného o tom, že na spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o., postúpila pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX.

12. Pokusom o zmier zo dňa XX.XX.XXXX žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 4 379,37 eur a to v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

13. Podľa § 261 ods. 6 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä

poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e) g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e) a g) § 10 ods. 1 písm. b) a c), alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákon“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej

banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

19. Po zrušení časti rozhodnutia prvého prvoinštančného rozsudku odvolacím súdom predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 782,63 eur.

20. V súlade so závermi odvolacieho súdu sa súd v ďalšom ako prvou otázkou zaoberal tým, či je na strane žalobcu v konaní daná aktívna vecná legitímácia.

Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

21. Možnosť predčasného zosplatenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

22. V danom prípade súd dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru ku dňu XX.XX.XXXX podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka, t.j. právnym predchodcom žalobcu došlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom. Pohľadávka sa stala splatnou v celom rozsahu pred jej postúpením na žalobcu.

23. Vzhľadom na skutočnosti uvedené žalobcom v priebehu odvolacieho konania a doklady ním predložené súd tiež dospel k záveru, že pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným postupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní jeho bonity a teda následne z dôvodu neuhrádzania splátok úveru riadne a včas úver zosplatnil aj v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

24. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka, a to nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 1. januára 2002.

V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon o bankách doteraz výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípadom postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk.

Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

25. Z výpisu z Obchodného registra žalobcu vyplýva, že žalobca nie je bankovým subjektom a predmetom jeho činnosti nie je ani poskytovanie úverov či už fyzickým alebo právnickým osobám. Na žalobcu bola iba platne postúpená banková pohľadávka, ktorej zaplata sa voči žalovanému v tomto súdnom konaní domáhal.

Súd je toho názoru, že pri postúpení pohľadávky na žalobcu bol dodržaný aj zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že je dôvodný aj nárok žalobcu na zaplata sumy 782,63 eur a preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj čiastku 782,63 eur.

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania v rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.